

Процесът на Елзаскитъ автономисти

Борби и придобивки. — Културното значение на Елзасъ. — Постигнатата автономия. — Френцитъ я унищожаватъ.

Отъ 1 т. н. въ гр. Колмаръ е започнало разглеждането на известния процесъ, на тъй нареченитъ елзаски автономисти обвинени въ комплотъ срещу френската държава.

Процесътъ представлява единъ извънреденъ интересъ за национала освободителнитъ движения въ Европа, наизто е и добруджанското. За това въ реда си тукъ ние ще представимъ съществата на цялата възраст, история, обичаи и задачи на елзаското автономистическо движение, както и целитъ на образуваня процесъ.

Елзасъ се простира по горния и долния Рейнъ. На изтокъ граничи съ р. Рейнъ, на югъ съ Швейцария, на западъ съ Вогезитъ и Франция.

Населението на Елзасъ и Лотарингия е въ болшинството си германско. Отличава се съ голъма емиграцията. Главнитъ градове сѫ Стразбургъ, Колмаръ, Савернъ, Мюлузъ и въ Лотарингия Мецъ и Трианантъ.

своитъ страдания

Припичатъ много на Белванситъ области. Германцитъ завладятъ тая областъ още отъ 888 год. отъ времето на Арнолда, саксонската диктатура и бързо се развиватъ. Католцизма пуца въ блжки севори.

Въ борбитъ между Палата и Хенрихъ IV елзасци взематъ най-важното участие.

Въ срѣднитъ вѣкове елзаското диктато бива унищожено. Стразбургъ става свободенъ градъ. Елзасъ явива въ състава на австрийскитъ владения при Хабсбургитъ. Презъ XVI в. елзасци много участвуватъ въ образуванито лигата на тригодишнитъ градове въ Рейнската областъ. При Фридриха II, елзаскиа Контъ Синдикатъ продава на Корлъ Бургунскъ исленитъ си владения. Този владения елзаско административнитъ на Петеръ Хабенбургъ нѣколко е билъ жестокъ и голѣбитъ тираниитъ и предизвика революция въ по главнитъ градове, които провали догодичното управление (1472 г.). Синдикатъ се ареша, и Лястрикъ успѣ да запази владичеството си до 30 годишната война. Фердинандъ обаче недоволенъ, въ австрийскиа дворъ се указа слабъ.

Въ тия бурни времена въ Стразбургъ се яви Гутенбергъ съ своето изобретение и основа първата печатница.

Тоглака имано се издаде и голѣбитъ завадирала въ Стразбургъ. Тоглака въ основа на иможаство униция, за художество, за хуманитетъ и пр., които остана много много личностъ въ възражданитъ.

Презъ XVI и XVII вѣкове протестантима намери най-добри условия въ Стразбургъ. Тукъ се проследява и свободата на убежданията и религията. Стразбургъ става център на всички гонени отъ папизма изъ Франция и Италия емигранти. Каванитъ отъ тукъ работи срещу Римъ. Напротиво Карлъ V се являва да въ явява население южна Елзасъ бива почти цяла спечелена отъ протестантизма. Катадрата въ Стразбургъ се отне отъ католицитъ и се предава на реформиститъ (протестантитъ).

Тридесетъ годишната война въ началото на XVIII вѣкъ донесе

голям разрушения

въ Елзасъ. Френцитъ успяватъ да го завладятъ. Следъ седемъ вѣкова германско владичество и автономно управление Елзасъ на 1648 г. (Вестфалия миръ) става френски.

Голямъ импрессионизъмъ и индла френската администрация по нѣтъ се назова, особено въ условията си да установи католицитима. Елзасцитъ излезе се борба до нѣтъ се назова съ протестантизма ситъ западния, макаръ и неположно извоюванитъ си свободи да революцията 1789 год. Болшинството отъ градовитъ и до 1871 год. говорехо франски.

Въ гр. Стразбургъ, ситъ еднитъ единъ най-старитъ университетитъ въ Европа и притомъ единъ отъ най-известнитъ. Особено се славише негова юридически факултетъ съ светско издествитъ. Бѣтъ и всички на арешито исленки бургонци следваха и свързана тая университетъ.

Отъ тогаваше още се зароди и особени борбата на елзасци противъ Франция.

На 1792 г. Стразбургъ покиска възвращането си къмъ Германия. Френцитъ за да париратъ зародишото се керидитично движение, поискана да съборятъ завадирала въ града, защото бива много исленки. Тая завадирала въ двучестивно отношение е първа въ Европа, ако не въ свѣта.

Въ нея стоика надписана съ важни исторически съдържание, дати, образи, които днесъ френцитъ успява да разрушаватъ. Тѣ унищожиха стария университетъ, за да не назови единично на исленкиа студента. Отнеха му всичкитъ средства. По тоя начинъ ситъ еда да унищожатъ всяка борба на исленкиа движение, и да акциларитъ исленитъ съ течение на арешито. Борбата обаче не престана. Тѣ следваше своя естественъ развой и френцитъ

бѣха принудени

да възстановятъ на 1804 год. Стразбургскиа университетъ съ медицинското, юридическия и философскитъ факултетъ. Въ пърнитъ два факултетъ назоваха да се преподава по френски а въ богословскитъ факултетъ допустиха немски езикъ.

Френцизирането обаче на елзаската илзасцитъ следваше своя пътъ чрезъ уницията и др. средства. Исленитъ водеха ожесточена борба за своитъ културни права и не допусоха бѣдаца нѣтъ да посещаватъ френскитъ училища. Посещаватъ ги бѣко само, които се готвеха да станатъ чиновници на администрацията.

До 1830-1840 год. не се постигнаха почти никакви резултати.

Френцитъ държавинитъ рецеситъ и възвратятъ къмъ 1850 год. задължителното обучение. Два провинциалитетово е било силно. Започва оживление противъ управленито, че исленитъ учителъ и резултатъ не се постигатъ. Държавитъ на се отвеза отъ своа планъ, отпуснаха субвенция, и вр. Тая до 1871 год., когато следъ френско пруската война Елзасъ се присъединитъ къмъ германската империя.

Презъ германския режимъ започна обратната промѣна. Сегъ пълъ германитъ илзаскоизвакя всички държавни, частни и културни институти. Дулата обаче на конфедерацията, на децентрализацията и самостоятелното управление на отделнитъ конфедерирани държавни възбуди ревността на елзасци и тѣ отпочина

борба за автономията

на Елзасъ, нѣтъ отблъснатъ члунитъ въ германскитъ конфедерация. И тая борба ваде много жертви, но на 1911 г. се увеличи успѣбитъ. Най-последъ германскитъ императоръ бѣ принуденъ да даде нѣкояката конституция на Елзасъ и Лота-

рингия съ свой парламентъ, бюджетъ, съ право на свободно вътрешно устройство и съ право на представителство въ Ланкингия и въ г. стага.

Елзасъ и Лотарингия сѫ богатѣ области, протидино съ своитъ подземни богатства. Наполеонето е много трудолюбиво. Разително на илзаскоизвакя презъ тѣхъ широката подкрала на германската империя, позволи да се развиятъ до голѣмитъ размѣри.

Богатитъ я каменновуглени минни въ Лотарингия, които са продължени отъ тия на Сарснитъ областъ допринесоха творѣтъ много за развитието на индустрията.

Въ Лотарингия е силно развито металургитя. Въ северната Елзасъ имало е едно голѣмо богатство съ слъзава презъ 1909 г. новъ индустрия. Силно сѫ развитието тѣмъ текстилната и бѣлѣнитската индустрия особено въ Мюлузъ. Голѣмитъ металургитя главно на худонестеинитъ печатъ в рѣдностъ въ цяла Европа.

Земледѣлито е тѣмъ добре развито, но особено земледуцкитъ градинъ и лозярството. Голѣмата консумация на оземдѣсетъ милионитъ население въ Германия класнаха силното итъ развитие.

Ремеснитъ и мозолски имана добрия голѣмо развитие на асиръ европейски пазари. Германското сравнително съ специално земледуцкитъ и мининиски тарифитъ насърчаватъ сити лозярството. Населението се развиваше на едно

завидно благоустоение.

Следъ европейската война, на 1918 г. французитъ изхлудватъ въ тѣхъ области и своитъ административни и военни ябри на първо време, както и съ своето законодателство тѣ въ нѣколко се развличава отъ срѣдното въ Мексиконитъ и роляското въ Добруджа. Не направило Франскиа, Румѣнскитъ и Югославскитъ свързани за осоманитъ денационализация на заграбениитъ отъ тѣхъ области.

Паметни сѫ останали както французитъ, тая срѣдскитъ и ролянскитъ режимъ. Всичкитъ тѣ се развличава само отъ злоба и откъснение. Таякъ сѫ френския режимъ въ Елзасъ и Лотарингия. Таякъ режимъ се налага въ чужди области. Солюмонитъ притча е въ па мѣтѣта ни.

Първата защита на френцитъ въ Елзасъ и Лотарингия бива

да унищожатъ

придобитата съ толкова исторически борби и жертви автономия въ Елзасъ и Лотарингия. Унищожиха всички културни институти и права, които области придобиха презъ немско владичество. Горѣ и въ какѣто речено и тая върху училищата на асиръ и илзаскиа глѣбитъ до да учатъ на материята на илзаскиа нито едно нѣкъ и нѣтъ, макаръ че областитъ отъ населението да е имана. Слѣдѣщата цялѣта немскителски персоналъ. Исленитъ предава на френски. Наморше отъ вътрешни вѣрху учителѣ, не знаехъ немскителска дума.

Въведоха

универкумъ законитъ

за подновито споредъ обикновитъ условия, колѣто 1871 год. сѫ били допустити тѣмънитъ бѣни и тѣхъ били таяковъ дикъ илзаскитъ френски подчинити имана право на нѣколко области не могатъ дери да се исленитъ.

Тѣ тѣ в. н. исленитъ елзаскиа следъ 1871 год. елзаскиа и макаръ да се елзаскиа отъ германитъ колѣто бракъ между дѣри нѣколко сѫ свѣтѣтъ тѣмъ за френскитъ владения. Таякиа сѫ около 600,000 души и нѣтъ тѣмъ на остана:

1. Всичкитъ елзаскиа, колѣто 1871 год. сѫ били допустити тѣмънитъ бѣни и тѣхъ били таяковъ дикъ илзаскитъ френски подчинити имана право на нѣколко области не могатъ дери да се исленитъ.

2. Тѣ тѣ в. н. исленитъ елзаскиа следъ 1871 год. елзаскиа и макаръ да се елзаскиа отъ германитъ колѣто бракъ между дѣри нѣколко сѫ свѣтѣтъ тѣмъ за френскитъ владения. Таякиа сѫ около 600,000 души и нѣтъ тѣмъ на остана:

3. Считатъ се занеизползвани чужди елементи, елзаскиа, швейцарци и др. чужди, които сѫ свободни подданство сѫ;

4. Германцитъ, които нѣтъ сѫ презарителитъ на „бѣла“, за тѣхъ нѣтъ нѣкъ прѣтѣ. Тѣ сѫ нѣтъ отъ исленитъ.

5. Ако нѣкоя французитъ се оменитъ за германцитъ, тѣ оставатъ френски подданци и прѣки исленки установихъ въ истико време правно положение, че мѣната следѣтѣ своито на мѣна си.

Таяко по силата на тѣхъ исленитъ на подновито илзаскитъ жѣство родени германитъ ролянскитъ прѣди 1871 год. нѣкъ сѫ германскитъ исленки министри Scheuch, прѣдседателя на Прускакитъ дѣри въ Schwabing и много унѣ държавинитъ, обществениитъ прѣди на брой около 30 души, зваватъ голѣмитъ спѣшитъ се сѣнатъ за френски послѣ

Черната вѣнка

Стариятъ ми кридѣше

Следъ дълги мѣсѣци, а нѣкоя би и години, срещнахъ случайно на улицата моя старъ приятелъ. Той е вече издрѣко попълнява, густинакъ шембѣ, ставайтъ нѣкоя кридѣшатъ, по-представителенъ, поздравилъ малко тѣва главата и отъ анско гледа.

Минава много години, откогато той бѣше напущилъ чиновничеството. Станаитъ бѣше банкеръ, а следъ това доставиченъ на голѣма фирма. Едно време се оплакваше, че паритъ не му стигаха, мѣнатъ го видѣхъ нѣкоя нудитъ на еднѣяство растѣ, а ислѣтъ дѣцата ставаитъ голѣми и изкътъ голѣми гринци съ голѣми разходо и т. н.

Често той ми казваше: — Мѣна имъ крией на тѣа малка сиромашия, никъ тѣа ца ситъ отидево. Май, навото на я залюбова, таякъ ше ни и зекѣво...

Тая бѣше нѣкояго, но сѣга изглежда, че не е вече тая. Мина презъ гърба на демократима. Единъ палива лѣри за агитатъ, други си продажда къщата, ама моя приятелъ днесъ вече не се оплаква, че паритъ не му стигаатъ, че мѣнатъ го видѣхъ, в покъ за дѣцата, — тѣ дошавъ съ мѣмота си. После, слѣдѣнитого му е дадо до статично много за развитието на шембѣто му, макаръ, че итѣко, вулгаризиратъ шо нѣ-

коя съдържанито му.

На всички най-последъ не може да се угоди. И моя приятелъ се възмущава отъ тоу шембѣтъ, алъ много не се тревожи, толѣковъ повече той нѣтъ и достатъчно време да се занекова и съ общественя работа. Тая му билъ полезенъ казваше на асиръ.

Тѣ прави чѣвѣта итѣнатъ си по-нѣкъ и по-важнитѣ. Налѣ, являва ли се да намѣне при ядро владѣна, по-дѣшитъ си картинката и той се малко посѣлава и посѣлва. Не е като оубѣч чѣвѣтъ. После службѣната става нѣкоякоя нѣкъ и грѣшнитъ ставаитъ правитѣло и крикѣто право. Таякъ сѫ дренѣмота. Всичко нѣкъва и сѫ сѣмѣта за редѣно. Съ други думѣ, димѣнитъ, ставѣтъ голѣмъ чѣвѣтъ, факторъ гледа се казва. Тогавъ и приятелитъ си избираше. Защото нѣкъ

хора и хора.

Спомнитъ си, че единъ другъ тѣкъ сѫ приятѣтъ, нѣкоя нѣкъва по туркия:

— Еси доста душманъ омакъ, омакъ вѣдѣшо.

Обѣно мѣка тѣа приятѣтъ явѣда да извѣна.

Май тѣа турския работѣ може да е вѣрно по спорѣта тѣа прѣнакъ — обществениитъ и дѣржавиника за Туркия, ама за нѣкъ България не прилага. Мѣне ми трѣбаитъ приятѣтъ, казва той, нѣкоя нѣтъ и нѣкоя могатъ да ги бѣдѣтъ полезни — да бѣдѣтъ богати, да имѣватъ пари, да бѣдѣтъ напирѣвитъ министри, никъ най-малко депутати. Знаю ми сѫ приятѣтъ нѣкоя нѣкъво, или нѣкоя отъ себе си не представлявайтъ. Итѣ парѣ въ законъ могатъ да ги даватъ, нѣтъ въ службѣта да ги помогнатъ. Защо ми сѫ

тогавъ тѣкъва приятѣтъ?

После тѣа гдето нѣкъво нѣкъво имъ пари да ги нѣкъво имъ порчиелитъ да нѣкъво нѣкъво или тѣхъ въ исленитъ итѣ ше не звайтъ.

Фукеритъ приятѣтъ ни нѣкъво нѣкъво, да тѣа имъ лѣри правитѣтъ, продължаватъ приятѣтъ нѣкоя видѣше нѣкоя нѣкъво нѣкъво въ хѣлата, ако не можешо да го натиснешо по-дѣлово, не замѣни го и сторѣ си, не нѣкоя видѣшо.

Тая живѣятъ другитъ и дрѣдѣше тѣа живѣта и сѣмѣта дрѣдѣше. Доволенъ сѣмѣтъ отъ живѣто, защото тѣа тѣа бѣде.

Слушавъ стария сѫ приятѣтъ и като свърши, казва нѣкъво нѣкъво, трѣбитъ итѣ и плѣкъ нѣкъво послѣна на дѣцата.

Какъ романицитъ осемляватъ

Кореспонденция отъ Будапешта

И въ Романия смущаваха законъ за аграрната реформа. Тя тожъ се мотивира съ социални съображения — да имамъ отъ нея които имать, за да даватъ на тия които няматъ, та по това начинъ да преподурятъ революцията.

Тяй ли е обаче въ действителностъ? Не. Въ Трансилвания земл. законъ нитождно не е въ Добруджа правятъ съ българитъ, на всички угарски угарски черки и унически. Особено политически събрания за денационализация. Осемляватъ министри и видни личности не знаятъ нима въ отъ алиеностъ.

Така осемлятъ е Мръ на Вятр работи г. Душа съ мръто въ Барсезъ (курортно място въ Трансилвания отнето отъ угарци).

Осемляватъ също Министръ на водаря Войтовичъ, бившиятъ мръ Янотомичъ, Минкулчъ и Хисторъ, и всички членове на Сметуалъ Царей.

Осемлятъ е също съ омиети угарски земи и франкски гъ чералъ Бертело.

На Вайола Войвождъ земата полова по закона, обаче не е осемлятъ. Същото и съ които тие на Братаню въ Флориа и Вела Сана. Последния откъснати доброволно за денационализацията и индиферентно полски имоти и получиха сумата като за тавина.

Въ Сатмаръ съ експроприацията 50,000 угара (едина угаръ 1,600 кв. м.) отъ угарцитъ и ги раздаватъ на 300 цигарски семейства презъ 1920 г. Цигаритъ не могатъ да работатъ провадатъ ги на угарцитъ и забавляватъ.

Въ Чийъ (Трансилвания) ставатъ избори. Угърцитъ канцеларията отъ своя страна кощеници Гюркокъ, Иовичитъ. Председателятъ на избирателното бюро, отказва да забвря кандидатурата воль предлогъ, че съдействию му правятъ впечатление на лудъ и че трябва да представи медицинско свидетелство. Такова се предстала. Пътъ не му забвряватъ кандидатурата и му искатъ да представи удостоверителне, че съдействию не държи шантажъ. Последно и тавога и въпросъ искане отказана да му регистриратъ кандидатурата

Романски работи.

Въ Чийъ (Трансилвания) ставатъ избори. Угърцитъ канцеларията отъ своя страна кощеници Гюркокъ, Иовичитъ. Председателятъ на избирателното бюро, отказва да забвря кандидатурата воль предлогъ, че съдействию му правятъ впечатление на лудъ и че трябва да представи медицинско свидетелство. Такова се предстала. Пътъ не му забвряватъ кандидатурата и му искатъ да представи удостоверителне, че съдействию не държи шантажъ. Последно и тавога и въпросъ искане отказана да му регистриратъ кандидатурата

Романски работи.

Въ Чийъ (Трансилвания) ставатъ избори. Угърцитъ канцеларията отъ своя страна кощеници Гюркокъ, Иовичитъ. Председателятъ на избирателното бюро, отказва да забвря кандидатурата воль предлогъ, че съдействию му правятъ впечатление на лудъ и че трябва да представи медицинско свидетелство. Такова се предстала. Пътъ не му забвряватъ кандидатурата и му искатъ да представи удостоверителне, че съдействию не държи шантажъ. Последно и тавога и въпросъ искане отказана да му регистриратъ кандидатурата

Романски работи.

„Компютри“ на слезци

Дело на агентъ-провакаторъ

Даннинего на елзациан за културно и политическо автономно управление, което даватъ отъ сто години и което забвряватъ презъ германско време съ частични успѣхи, а всѣхъ французскъ го гаскуватъ, като депривиратъ даннико, коплють срему французската държава.

Агентъ-провакаторътъ Ринчъ единтъ младъ господина ремагатъ, който се е движилъ въ средата на автономиститъ, тенденциозно предава всичко на франскитъ власти и се поставя началото на арести, дознация, следствие и съвизъ провакаторъ. Преступникъ съ ретамеджъ единъ елзациан като неди на дъръ Ринчелъ, 61 г., старъ почтенъ общественикъ, професоръ Россъ, бивши съобщеникъ и пр. въ извечернето на Коледата и ги извечернето да бъдатъ следни следъ петъ месеца въ арестето на изборитъ.

Очевидно това бѣше преднамерено, за да се упрекни далечине вързу избирателитъ. Останала обаче извечернето, за што трѣбъ франскитъ департаментъ отъ 16 августу дождо 17 автономиститъ, наиду които преступникъ дъръ Ринчелъ и професоръ Россъ.

Това бѣше единтъ ударъ за централната властъ. Референдумна чрезъ изборитъ е въ полза на автономиста.

Прокурорътъ забвряши ретамеджъ съ противу автономиститъ за отблъзнати на Франция. Защитката квалификура процесъ като инспирирана и копилотъ срему свободата на елзацианитъ гражданитъ.

Ния съ предаватъ развитието на шибанъ процесъ, съ неговата историческа предпоставка и развитието. На друго място даваме началото.

Равностноето на силитъ

Най-новитъ преследвания. Декларация на единъ министръ

Наруши се равностоеето на европейскитъ сили. Русия зидва въ тѣхния строй. Австрио Угария не съществуватъ. Германия е унижена и слободна. Съ слободата на Европа останала да се занимаватъ Франция, Италия и Англия. Съединитъ Штати отказватъ всѣщо участие.

Франция фориратъ наидато Англита. Съ това тѣ взе надшодето и възбудитъ равностоето на Италия. Англия каза не желда да остави Франция сама да господарува въ Европа, а всѣхъ италианскитъ аспирация. Последната предлава претенция и се установява въ Англиа.

Наступи се въ административната на Тинкертъ, побужда конфликтъ на Балканитъ и централна Европа, а Муслиманитъ претипи депривация, че Среднаеозно море е било ринско езеро и тавога трябва да си отиде. А Англия чийто колонии въ юрания изтокъ си въ изпълнѣе готавъ едновременно капаен на славностоеето отъ всѣхъ.

Единъ бивши български министръ отъ всичко това тегли следнитъ конвенция:

— Равностоеето ше го установятъ. Воинко е известно, Динесъ се фориратъ следитъ биджата перспективата — едно обнжение между Германия, Франция и Русия. Маллота Литванъ ше бъде дезограничаванъ. Мексиконитъ ше получатъ своята автономия. Романия ше бъде разрогната, безъ което е невозможно формирването на нова бляка на силитъ.

Дай Боже!

Биджитъ революция

Извещения на американски депутати противъ мирнитъ договори

Следъ подетата канцанна на Лордъ Ротшиера за ревизията на Версайския договоръ и направитъ въ скимъ смисълъ декларация отъ Муслиманъ, Le Temps ги достави извещанието на г. Berger депутатъ въ американския парламентъ.

Гъ Victor Berger е депутатъ единъ резолюция въ парламента, съ които нима отъ г. Муслиманъ да свика единъ международни конференция, която да разгледатъ ревизията, а не унисансирването на Доусония планъ и Версайския договоръ.

Гъ Victor Berger каза, че Германия не ше може повече да поддръжъ своитъ репарационни плащания само съ заемъ, както го прави до сега. Ако Германия трябва да сплени, тѣ ше може другояче да прави съвизъ. А правъ заемъ много повече обилното мааса и отголоритъ прии сега.

Berger предвидка, че Германия не може да плати предстоитъ извещанието по Доусония планъ.

Ако Франция много настава въ извещанието, англититъ и американскитъ пазаритъ ше бидатъ изводъ тѣ отъ германски фабриканитъ и ари това не наистина ценитъ, и ше тревнатъ всѣхъ конкуренция. А това ше предизвика тѣхна безработица въ Англия и Америка въ резултатъ на което ше се видятъ революцията, кававто Американскитъ Штати не познѣватъ отъ най-тежкитъ дни.

Кой забвряра обаче змично това?

По законъ за осемляването

Новия бюджетъ

Презъ каната седмича Ликвидационното бюро при каната дирекция за труднитъ земледѣлци стипендия извещатъ организитъ си въ Северна и Южна България за предпазитъ осемляването на истинитъ малкоземельци и безземелитъ мителъ въ селата.

Следъ продължителни нияния и терзания найтъ после въ немогавитъ български земледѣлци ше могатъ да се отблъзнатъ съ парче земя. По това начинъ тѣ ше се отдрѣватъ отъ бременето на ограниченъ мааса на собственитъ, които бидатъ обласодителствувати отъ сегашния режимъ нима законъ за Т.З.С. съ който се забврятъ и земитъ на собственитъ.

Изгубиха съ реалъ години само въ безземелитъ угарци и партизанскитъ домогавани само и само да се ствара приваглето на законъ.

Въ тѣхъ мудростъ и забаване на работитъ трѣбваше да бидатъ подпомагани на некувалъ терозно организитъ, които съ натоварени съ припомнението на тѣхъ законъ.

Иняе свидѣния, че правителството е решило да даде единъ по-голямъ бюджетъ съ задължителнитъ персоналъ, да се продължи въ по-шкоро мавабъ работата по осемляването.

Народното представителство ше си кавае думата при реализирането на тѣхъ бюджетъ и върва се, че ше биде увеличенъ върволеванъ таво учреждение, което гледали не се кава да биде и самостоятелно министерство съ неограничени власти и действия.

По тѣхъ начинъ само може да се приложи и реализира аграрната реформа въ нѣшата страна.

Нова работа за О. Н.

Следъ извѣстието съ угарскитъ кортежи, франската преса сега ги занимава съ нове подобна афера, но само че въ Германия. Всичко се прави, за да се настроятъ американскитъ капиталитъ да не сътрудничатъ съ Германия.

Въ Хамбургъ е ставила единъ екскурсия на отлони отрази газете. Американската преса прави констатива на франката франската го надлула икаръ че и въ Франция съждо се произвѣждатъ. Така събдѣва се, че произвѣждатъ на тѣхъ газете бидатъ извѣщанието съ Версайския договоръ Le Matin предаватъ събдѣването отъ Но-Йоркъ пише:

„Ние мислимъ, че произвѣждатъ на съюзитъ сили нима да пренебрегатъ задължените тѣ си да поставятъ на Германия изпиритъ и които щели отговорностъ.“

Мислитъ лѣзиритъ! Яни работаво мѣсто лѣзиритъ съ вѣнчитъ договори въ Германия, Бельгиятъ, Унгария и по шъ лѣзиритъ не мислитъ ли?

Но не е само това. Германия работноститъ и то трѣбвало да исти отговорностъ, за што било извѣщанието да пазитъ тавита.

Смага се, не тѣхъ законъ отъ войни фабриканитъ отъ: франската фабрика Шцолрейбергъ, който се установилъ въ Стамбу, Русия, тѣ била субвенцираны отъ германското правителство, а германскитъ работници и били извѣщавани за нѣматъ професионална секретъ.

Ето ги нова афера за О. Н. Че милиони народи всѣхъ дни се трогватъ и душатъ отъ възвѣжжати отрави романико на мирнитъ договори, О. Н. не е интересна. Съ отравитъ газете на германитъ и маргенитъ въ угарскитъ се занимаватъ икаръ че у тѣхъ сж много повече за да стварава диверсия предъ обществено мнение въ селата.

Федерацията на поробенитъ народности

Ако пради мирнитъ договори националитъ изпроси не лѣзучка толкова тежко на европеиската дипломация, динесъ следъ като тѣ извѣрли около четиридесетъ милиона чуждитъ сжидеятъ въ чудно работѣ, националитъ тежнота разстрѣждатъ способностето на интернационалитъ и сигурността на тѣхнитъ интереси. Озѣмъ тѣхъ повикатъ за свобода нима два мѣра. Елзакъ, Лотарингия, Бретанъ, Корсика, Трансилвания, Буковина, Бесарабия, Мансидония, Добруджа, Хърватско, Словения, Бельгия, Косово поле, Черна Гора, Польша Украйна и пр. всички сж адвигали жеманата за свобода, автономия и независимостъ.

Идеята за федерацията на всички поробени националитъ дръбе и въ скоро време, тѣ ше почнатъ да принасятъ съ тавошата на тѣхното единство противъ съществуващитъ установитъ съ Версайскитъ договоръ „петра“. Пътъ тогава нѣма О. Н. павъ да не се аслуша.

Събитията въ крайнитъ Изтокъ

Почветъ отъ два години гражданската война бивауа въ Индия. Изпитана да се канвѣтъ индия чужди сили, които нмаватъ интереси, но изтосити отъ съветската война и отъ пунозостъ по между си имѣтъ не се канвѣт. По вече отъ година извѣщана флота стои въ индийскитъ водъ. Американската е дебна. Най-послѣ япон-

Говори съ предложението на Келтъ

Споредъ американскитъ вѣстници Гънъ Келтъ въ нѣкой случай не иска да допусне неговото предложение за примирение на войната, като средство за насилванието политиката, да биде разглеждано и реализирано отъ канлата и да е конференция.

Споредъ „Times“, Англия иска да си запази резервата за свободни действия въ Суецъ, Сибирно и Япония, ше иска свободна на действия въ Мандчурия, а това нима да бидатъ въстрѣщани американскитъ интереси.

Споредъ агентитъ „Рајтеръ“ по свидѣнието на Вашингтонъ западнитъ колонии Канада, Индия, Австралия, Нова Зеландия и Южна Африка ше бидатъ покванени направо за осемляването на договори за примирение на войната.

Споредъ Го-Йоркъ Кералтъ Франция кавава резерва за принасятето на всички франкскитъ договори и състои съ меморандумитъ Чесловскитъ, Юзелински и Ровински.

Хубаво примирение на войната ше биде тавина.

Пикшъ само и приквѣтитъ. Че амандитъ върволевнитъ договори сж нѣшто военни договори! Гара!

Принципъ Каротъ канвѣ-давать за църква

До такитъ резултатъ докоитъ е изпалвалъ бившия романски председателскинкъ, нѣмскитъ принципъ не е канвѣтъ. Имало е лудитъ, цюдитъ и каваки да се каза, но гавалъ канвѣдватъ за църква една нѣмскъ дипломатъ не е рованъ. Живѣтъ при плана свобода. Отъ младина редовно канвѣти на канбаретата и на най-разрогитъ мѣностъ, той искали да поддръжатъ на вѣтски руски инкво. Еремена формализиритъ, нѣматъ обнженията диниститъ и се ожени за една обнжена да кава Ламбурно. Следъ нѣшто по жовъ и добитъ дѣте, нѣмскитъ му да е нѣмскитъ. Наступитъ и да се ожени за сестрето на зета си. И отъ нѣм добитъ не съединитъ сегашния романски канвѣ.

Наступи и тѣхъ си жена и ше бугалъ съ канвѣтъ Лупско мѣни на единъ романскитъ офицеръ.

Въ тѣхъ импривизиранта серия на авиатори бѣша му угари, Блани го и юрваната. Наступитъ-Ларанскитъ го упорѣбѣтъ за глѣшню срѣзу Британю. Африкитъ му устройва съидвала въ Лондонъ, за да го изпалватъ отъ Англитъ романитъ на нѣмскитъ му. Ни канвѣ по себѣ не го искатъ. Само ширна на Дебричъ придолаватъ услугитъ си, а добруджанеца-шутитъ Ганчо го харесалъ за партньоръ за аспективни туриритъ.

Цитъ се канвѣтима и лѣзвѣта Шивѣтъ Фу и прозвѣждатъ своя покоръ вътрѣшъ депривацията на илюпското правителство, че тѣ отиватъ само да кава своята националистична. Ала не се спиратъ. Тѣ свѣтне на 130 мѣ отъ Пенсилъ.

Съ нови итайското правителство протестира въ Лондонъ и Вашингтонъ. Въ последния градъ е извещанъ специаленъ делегатъ Д-р Ю. Националистическото правителство въ Канпото, което извѣдено на рускитъ, сѣга телеграфично иска съдействие отъ Москва. Чернирскъ замкава, че канвѣ въ миналото, тави сѣга съветското правителство нима да поддръжи нѣтъ дурекитъ нито индиферентно една канвѣти и да е войнаокупация въ Китай.

Тарифна таблица:

България 80 ле
странство 160 ле
Искрица 2 дол.

ПРЕДПЛАТНИКЪТ:

2 лева на мес.
Прой 1 левъ

ОБЩЕСТВЕН СЕДМИЦИСНИКЪТ ЗА НАЦИОНАЛНИ БЪЛГАРСКИ

Застъпване на абона-
ментите се поема
на съгласие
—
Редакционен комитет
Адрес: Б. България, София
—
Отговорен редактор:
Д. КРИСТИН

БАЛКАНИТЪ

за балканските народи

Ето една идея която едновременно и си пробва да върхът обществено мнение на Балканите и Европа.

След двест години и обно след последните, то погледна милиони човешки жертви и разорителностия и културни изобривани от вълков, разкри напълно, че групите икономически интереси на големите империалистични сили са първостепенни на тия международни касатини и разделения.

Съзнанието на всички европейски народи нарастна решително застана на едно искрено международно разбирателство и сътрудничество.

Изгазения се от всяко повеса за една Балканска федерация е реална борба на това нарастало съзнание у балканските народи. Тези са едно израза е и идеята за създаване на Европейския съюз.

Днес, от всякъде се иска мир и покой, за нормално развитие въ пътно разбирателство между балканските народи и укрепването на Балканския федерация. Тя се иска дори от управяващите балканските държави политици, които носят отговорността за взаимноизтробиелните войни.

И г. Маринкович е иска. Той и иска, за да закрепят и стабилизира създадената по благожелението на големите европейски дипломати югославянска държавна, чрез насилие и обезправяване на останалите балкански националности. Той и иска за да запази хегемонията за сръбския империализъм на Балканите и да ги намести въ попълнително равновесие на силите въ централна и южна Европа, — тъй потребно въ момента на френската политика срещу домогванията на италианския фашизъм на Балканите. Италия и Соединено море.

И ние се борим за доктрината на Монро — Балканите за балканските народи, за Балканския федера-

Освободи ги за права на

Манифестация и протести. Присъда за присъдата

На 24 май се прочете присъдата срещу елзаските работници. Определения са 11 души, а именно: Хаус, Шлегел, Баунд, Колер, Вурц, Халт, Райхер, Лисц, Егеман, Соласен, Шурман и Шойкер.

Освободиха: Д-ръ Раулен, Шло, Фауер в Русе по на една год, затова в 5 години за младежко въстание приключи на Еласа.

Определеният биде веднага освободени без Баунд и Колер, срещу които имало друго дело свързано за шпикването и което още не е разгледано.

След прочитане присъдата адвокат Фабел влезе думата и каза:

— Аз ще кажа на тия дор (освободител) да не осажда Франца за недостойността дръска.

Публиката аплодираше тия последни думи. Протести и заплашени последици. Диктаторните се нависна, а адвокатите в Биле и в Л'Оувиле и Л'Нормале монстрата. Последният казва:

Колмерската присада не решава елзаската проблема, а напротив, тя доведе да две нови сили за додетата борба от елзаските работни маси, срещу империализма на Франция, за запазване на своите права. Политическия борба се засили, елзаските нещастни се утешават — това си първите последици от присъдата.

Една присада решена от сърца, донесе чрез една широка кампания, поддържана от елзаските нещастни, дава една малка и слабо успех на френския империализъм.

По следни начин се изяви и цялата германска преса: Телхиле Рундлоу, Дойче Цайтунг, Локал Анвайгер, Германия, Газетъ де ла Кроу, Дойче Александер Цайтунг и др.

Въ осемнадесето на Юни

Кана каза г. Сарафовъ.

Дирекцията на бългашките съобщения, се вече съзвипа ли всички земеделски бригади въ всички опрешени за осемнадесето майта.

Бригадите, които са наброй 60 ще има да се правят в една работна започната милитари тогава и да пристъпят към ново осемнадесето на всички мундаци се отъ земь бългашки.

Според главния директор по изоставане на бългашките г. Сарафовъ тази година ще да се ползват изключителни усилия, за да може раздаване на земитъ да привърши до края на август г. г.

Златните мине въ морето

Няколко наука ще плаща германските репарации със златото от морето. В миналата тома злато.

В Берлин заседава между народна океанографическа конференция. Берлински професор Хабър е направил много курьозни открития върху търсенето на злато въ морската вода. Когато през април 1921 г. репарационната комисия е определена на Германия да плаща 132 милиарда ман 50,000 тона злато, прибиравало се и до изключително да се търси въ морето това злато. Един уенъ през 1903 год. е изключил, че въ морската вода имало 8 милиарда тона злато. Повече от 30 процента са биде изпретирани.

Професор Хабър е изложил своите опити и резултати, не съдържало се злато въ морската вода е минимално и шансовете да се извлече са равни на нула.

На тазва сула въ крак се изправи и 50,000 тона злато което обидително очаквано да получи от Германия и победител. Уенъ.

Обединението на иберийците

Кюрносисти и станбодисти се обединиха съ специален протокол. Двете итерваленти тѣла ще управяват съюзесто да самане на конгреса.

Съ съюзаващите правителствитъ днес ще продължат. Овака си и въ тѣла, но се съкрише за да се обами обединението на всички либерали.

Земетъ

Спани и прачини

Като казаха въ м. Британския вестникът съ политически изразите се прешаха около съединението на българския земе. Новите икономически гаранции, които се искат от Франция. Съединителни прачини са упорството на г. Димитъ да върне България за империалистическата политика.

Клѣтвите въ Алби-Юли

Поварения отъ събранията на националните партияте въ Алби-Юли, казва за борба по като се свали правителството на Франция, рече съзнателно Спенсър обидна за независимостта като политически понятие. Спенсърът казва съ изключително обидна борба съ малката империалистична.

Мислери на руските флоти

Стреля и протести въ Букурещъ

Въ всички морски министри на руските флоти въ Берлин останаха утешителни черогорски и насти отъ Балтийската флота отвори на германските империалистични Ренанския морско нормативна доси е уполномощен и определяне дипломатически постъпки за запазване на речените морски територии.

Денът на Македония

Вчера пресе обидна въ опортунитетна съректендант на Македония.

Целата македонска преса дава съ строгия редове на тия съ новата македонска държавна мина се стрѣва преди територия на Македония, чежето се осудили победни.

Тамъ изрича г. П. Митовъ, В. Василев и П. Явено, които изрича човешка протести на прокуденото македонско население противъ тираничната новъ тѣхните горобени прѣга.

Следъ това направиха изключително изявление къмъ нон отъ събранията улича, издето биде акламирани съ единното гражданство.

Възбуди

Съединителни прачини

Като казаха въ м. Британския вестникът съ политически изразите се прешаха около съединението на българския земе. Новите икономически гаранции, които се искат от Франция. Съединителни прачини са упорството на г. Димитъ да върне България за империалистическата политика.

Клѣтвите въ Алби-Юли

Поварения отъ събранията на националните партияте въ Алби-Юли, казва за борба по като се свали правителството на Франция, рече съзнателно Спенсър обидна за независимостта като политически понятие. Спенсърът казва съ изключително обидна борба съ малката империалистична.

Мислери на руските флоти

Стреля и протести въ Букурещъ

Въ всички морски министри на руските флоти въ Берлин останаха утешителни черогорски и насти отъ Балтийската флота отвори на германските империалистични Ренанския морско нормативна доси е уполномощен и определяне дипломатически постъпки за запазване на речените морски територии.

Денът на Македония

Вчера пресе обидна въ опортунитетна съректендант на Македония.

Целата македонска преса дава съ строгия редове на тия съ новата македонска държавна мина се стрѣва преди територия на Македония, чежето се осудили победни.

Тамъ изрича г. П. Митовъ, В. Василев и П. Явено, които изрича човешка протести на прокуденото македонско население противъ тираничната новъ тѣхните горобени прѣга.

Следъ това направиха изключително изявление къмъ нон отъ събранията улича, издето биде акламирани съ единното гражданство.

Кой ще минава обезражанието

Извадения на графъ Берисдорфъ

По новата обезражанието Графъ Берисдорфъ германски делегата по тая въпросъ въ О. Н. е заявилъ споредъ „Локал Анвайгеръ“ презъ камбурганата съвещана лигата за О. Н. следното:

„Германия има солкова повече право да създава същата политика на О. Н., че за съ време единствена държавна линия отъ врия.“

Подготвителната техническа комисия на военни експерти е признала, че обезражанието е възможно, ако правителствата се подиратъ.

„Но, прибавя графъ Берисдорфъ, правителствата на въоружените народи не ще се съгласятъ никога да арменятъ своите върни. Обезражанието ще дойде казва самия, когато народите си поставяватъ неговото осажде-

Итали-сръбският войни

сръбският манифестационен въ Югославия. Тайния франко-сръбски договор

През м. юни 1929 г. между Италия и Югославия се сключва тържествено Метукско съглашение, съгласно с което се урежда всички сръбски въпроси относително италианските италиански поданици в Далмация, италианските училища, славянския трафик за Фитингоско работническо и пр. До сега обаче от двете страни е имало голям нежелание за ратифициране на договора. Независимо това един системно влиятелен човек е поддал в Югославия, че този договор е фаворизиран повече италианските интереси.

Българското правителство не е последно време е било малко по-малко конкретно разбирателно с Рим по много въпроси за сепаратни арбитражни и икономически договори. Това му се наложило особено след инцидентите по албанска граница.

Израждането на Рачица за славянски мръв в Рийн и още и така започна. Мусолини обаче е отговорен, че за този договор може да прокламира само, когато сръбският ратифицират

тукното съглашение. Много атаки се направиха в това отношение пред обществено мнение в Югославия срещу това съглашение. Нещо повече Франция за своята отговорност в това отношение се насърчава, което даваше чрез договора с Югославия съгласно с тайни му клаузи, несочени срещу Италия и България. За да не влезе виеждането извън манифестационен в Далмация, Хърватска, Славония и южна България. И днес францезката преса подчертава, че новостта пада на Италия и че в колкото основно, толкова не по-малко е италиански и францезки империализъм, който иска да монполюсира

италианското и италианско, което по негова страна от да не навлиза в италиански сепаратни италиански, който да не навлезе в сръбският ратифицират на Нантската спогодба, въпреки всичко.

Ита сръбското правителство може много далеч в страната си да запази казионна-

Дирекциите Т. З. С. и Прядът лон Френско-Италиански спороз

Кои ще бъдат осемлен

Пред няколко дни законна франкоиталиански съвместна странична си персонална органи на дирекцията Т. З. С. е смято глас след това законна и законителни бригади за Русенски и Бургунски окръзи, медето ще продължат осемлените на безземелното и маловласно население.

Преди обаче да се пристави към новата работа тия дни се свикват конференциите с едни в Северна, а другата в Южна България за да се дават нужните обяснения и инструкции на бригадите.

За сега Дирекцията Т. З. С. действа самостоятелно без съвместното участие на Дирекцията за обясняване, но обаче се, че в скоро време дейността на тия 2 дирекции ще бъде координирана понеже така се постигат по-добри резултати и за 2-те дирекции.

В всички случаи сега поне такава въпрос за спогодбата не е поставен по днешния ред.

Дирекцията Т. З. С. е разполагава всичко с 1,325 252 декари фондова земя.

Миндалта година разпределя за земята на около 544,492 декари, което значи близо половината от цялата площ.

Останалата част ще трябва да се раздаде след година.

Понемне при осемленето от миндалта година се направени известни опустошения тази година дирекцията на Т. З. С. е издала ордерно до всички свои органи — едноименно на осемленето.

Според това ордерно въ всички населени пунктове илюбо има нареждане за осемляване на държавните уредения, да се направят всички възможни щото да се удовлетворят последните.

Безусловно да се резервират въ днешния пазелена пункт по един парцел от 50 декари за осемляване на четирицила днешно и да не се осемляват такива.

Разпределят си работата на народит

След ликвидацията на Тенжерския спор, сега се явява новият за Франция и Италия. Те Тенжер съобщава, че италиански мръв на колониите Федерации е произвел риб вътру колониялната политика на Италия, която е извършила широк отстъпък въ пресата.

Депутатът Ферв е поставил въпроса за решени на мандатитъ на великите сили и специално на Френския в Сирия. Той подвърля, че Италия е станала вече един голям решителен фактор въ международната политика и като така трябва да подир интереситъ си и да иска ново разпределение на вътрешни мандати. Подчертава е още че до като О. Н. се мочи да установи договоритъ за изземляване и за възстановяване, то не си дава сметка за опасността която има от неутрализацията икономическа и по днешния равновесие, което произхожда от италианските договори за ратифициране на мандатитъ не само, че и възможност, но и в империализъм.

Допло е още да се ратифицират мандатитъ вътру мандатитъ на бъдещата турция империя. Италия поддържа, че въ народи си вече не съществуват да се самоуравновежават, нато сирейки и маршталей. Може да се установят две независими държави, едната мюсюлманска в Сирия съ столица Дамаск и другата арменска съ столица Либанъ, съ столица Триполи. Първата да бъде славянска под мандата на Италия, а втората на Франция. Силно авторитарен оратор, заключил че тия италиански въпроси трябва да бъдат решени републикански.

Г-нъ Гранан, мръв на Виена. Работи заявил, че италианското ще върши сметка отъ повиканителни въпроси.

Както виждаме на въпроси въпроси за мир и пр. стои въпроса за икономическото равновесие г. е за работата на народитъ. Стара съществува. Неизвестно О. Н. съ дава въ шестити блумковити условия, е необходима въ оведин пунктът ще се резервират парцелът 50 декари, а за револуционитъ унитарни 30—50 декари.

Италианската политика до О. Н.

Италианскио мнение

Въ сп. „Акиа е Колетта“ Викто Мингетис въ една статия под заглавието „Италианска политика до О. Н.“, който Мандатитъ Нант. Комитетът отприли до О. Н. дабори: Може би — и лесно е дори да се ирешават — че даме и тог пакът въ Италия ще преработят документите въ архивата и ще се преструват, че не знаят това, което става въ Мандатитъ по сички начин по който изглеждат. Че не знаят онова което става въ Китай и Индия, да за посетителите своити разнижения на въпроса за унитарнитъ опити въ Трансилвания или даме на францезките сенаторски марчетини. Но при вса това, заблуда е да се въпрос, че италианския въпрос може да бъде изрешен съ малчиня.

Ромънитъ сами се обясняват

„Когато се иска някога да не се върши, мизалиа комисия“. Така пише в Куанталт по политическата комисия за мандатитъ въ Рочина, въ статията мръв К. Анжелиско. Така добул и Луна Татарско. Така комисия е назначена още преди Великият, за да разгледа обявлението на мандатитъ, обаче само два пъти се е събрала. Според съединително на мандатитъ, тия няколко месеци да се събира, защото извади вестиня, че тя е била създадена за дисертация предъ законодателното обществено мнение, и да се парират обявлението на мандатитъ. Добре е помисляло ромънскио вестиня, защото ако го бяхме казали не би рмалъ че сме занети ресовими държи.

За свалването на Либералитъ

Момитъ ешли на Ману Ромънският в. „Диминада“ и „Луца“, излагат престоити борби на националния партиянитъ за свалването на либералското правителство. Сега се подготвя плана за новата борба въ духа на вестити резолюции на Ябба Юни. Ману не си правят ялюжи, че бразилано ще напусне държавното властима, а това ще трябва да се направи през един силно диминя. Ману щатъ да водят борбата до край

Дядо Попъ

Дядо Попъ е вече татинъ въ четириндесет и петъ-шестъ дена. Както виждате не е много стар, но младост не мина. А стари и млади все погледа и слагаха — Дядо Попъ. Не мислете като се започна, да му се виждаше това обичание и той се стесняваше споритъ, когато му казваха Дядо Попъ. Но и много се обича, когато ибное навелъ буряа дойдеше при него и следъ Тодорската надяна, да чакаха.

Дядо Попъ, дойдохъ да чакаха...

Дядо Попъ ще в когледва лети до глема, гдето се казва, като че ли искаше протрети сториция грядъ, въпросираше ибное между бие, казваше дветъ си рости стори, ще каже, Боже прости ми, продължаваше молитвенно.

Дядо Попъ

Като всички попове и той трябваше наладъ да се ожени. А трябваше това да стори, защото от много време нъв не знаеа. Дядо Попъ още от младини като ученикъ въ семинария много кубавя пшеше в особено чернивитъ пшени, та всички по-старъ, отъ старата школа свещеници, искаше мисше Дядо Попъ да го има за помощникъ въ самото си.

Пшъ бйше и много сравнявалъ въ младитъ години. Бйше Богобогавицата, мислаше, състрадателство, ширителство и при това добър патриотъ, но не отъ този сортъ, гдето само въ гърдитъ се биятъ.

Така Дядо Попъ презираше. Дядо Попъ бйше и революционеръ. Когато плти въ джълъ и калъ той прекръщаваше съ една джисанска границата, за да утешав и помага на угнетенитъ — само той знае.

Дядо Попъ проказваше отъ бедни родители и знаеше какво е човкъв да нйве и за туй той бйше винаги между беднитъ и осирванитъ. Той връщаше чорбажитъ.

Знаеа ли, че като се ожени, чийкъ не му се искаше. Не че не обичаше другаритъ си, но отъ страхъ. Дядо Попъ бйше и отъ срамнолюбитъ. Но нйве казва, казвкъ е, трябва да се ожени, че после да се започни.

И се ожени Дядо Попъ.

Не щашъ ли не понабляни, както е обичан, рано сутринта — въ тъмни зори, гдето се казва, дойдохъ съ зурли и тълпи сватово и сватвенски на следва раник. О, унесъ! Нйваше следва раник. Бре, Дядо Попъ стана за резултат на чеклата.

— Че какъ може тъй, — Дядо Попъ подиръ рече да се съняс, че нйваше чояна не е ли годна за поведя и камаи ли не още, арли и немишан.

Осирванитъ ги Дядо Попъ и то тъй тежко, че щатъ наладъ не, ами чийкъ грядъ само за

Дядо Попъ приказваше и не искаше да го види.

А какво проче направен Дядо Попъ, та толкова много ги рече вървяхъ. Нито на ибное лова и казва каза, нито открадна, нито кой нйво убй. Наротитъ не сватбата всички бйше весели, адова, пшя, пшя, веселна се, гдето се казва во... нйво покъ джйката ибное следва раник и всички сурити, немурарици науту — ни добуруту, ни до бйше дъкъ.

А Дядо Попъ си стана чиястъ и двеститъ въ душето, при доверитъ, че си номърилъ по бъръ другаръ въ нйвоитъ, когато моме да се разбира, да сподели сурби и радости.

Но корситъ прекари, колкото Дядо Попъ да презирше клонство, които всички дена се заиваха и отиваха на пръстъ смучко неговата душа и благоволения му стърпуге. Та, колкото бйше весел, толкова почна да казвва отъ тия малкисии илюми и нйво свйваше на прозорцила да се посмеа.

Дядо Попъ се замисли много.

Единъ кубавъ ден, не додети днеш отъ сватбата, риво сурвяха, той постави на прозорцила едно буренно пшяно съ сляна буреня. Туй до днештени мислорана. Капелката на бурето бйше на виежданъ страна на уличката. На буренето отгоре постави едно черно байфено.

Оттогава настроенито и на благоволения беба поладна и на Дядо Попъ се възстанови, а малкето вече немилостивоше и гаето ибное Дядо Попъ учтава му се покленна и рана му стърпуге. А младитъ буюки продължаваша на Тодоршината надяна да дождатъ при Дядо Попъ, да се излюватъ.

Той ги изглеждаше отъ петъ до слава, като че ли искаше да протрети сториция грядъ, въпросираше ибное между зъби, казваше дветъ си раник на гери, казваше Боже прости ми, и... продължаваше молитвенно.

Така Дядо Попъ стана и протрети и миль на всички.

ЦЕНАТА ЗА ПОСТА:

България 80 лв.
странас 160 лв.
Америка 2 дол.

ПРЕДПЛАТНИЦИ:

2 лева на см.

Брой 1 левъ

СВОБОДНА ДОБРУДЖА

ОБЪЕДЕН СЛЕДПРАЗНИЧЕЛ ВЕСТИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонатите се приружава със сумата

Редактира коноят

Адрес: Др. Добруджа - София

Одговорен редактор: Т. ХРИСТОВЪ

Парламентът на подписката

И след мирните договори при О. Н. все още остава система на отношенията протипична — система на недоверие, на перфидност и подлостничество.

Поконияният Уилсън през 1919 год. подал на европейския континент съвкупен проект за организиране на всички териториални спорове въпроси, които биха отири. Той се блаже отъ желязта, че ще даде на всички името си — единъ великъ акт на мир и разбираелство между народите. За той бѣ измененъ и пакъ жестоко изломанъ и изгоненъ отъ перфидната европейска дипломация, че не може да понесе голѣмото свое разочарование. Следъ като този смисъл дипломация подхвърли на една тънка поддръжателна и пълна съ интриги крика неговитѣ проекти пропоти съ протестантски моралъ възприе идеята му за О. Н., ала окарикатурено и лишено отъ всякъ смисъл на единъ истински международен институтъ.

Отъ деветъ години това О. Н. съществува. То докарва пъкъ и дикторитъ му не го скриватъ и продължават да твърдятъ на пукъ на всѣмо право и моралъ, че О. Н. е създадено да поддържа договоритѣ за миръ сполучени около Версайл. Между това тия договори хвърляха въ ново робство и денационализация около 40 милиона човѣшки същества за странъ и позоръ на съвременната демократия.

Не само това. Презъ 1925 и 1926 год. същото това О. Н. не сподѣли ли гледището на Мело Франко подкрепенъ отъ Бенешъ и Чемберленъ, че договоритѣ за миръ на малцинствата имать единствено назначение — национализация да бъдатъ ассимилирани отъ болшинствата? Помъчили се нѣколко да направятъ ефекта на тая декларация, ала и до сега този вързобенъ международенъ институтъ докарва, че наистина той служи на силнитѣ, като не обръща внимание на мно-

жество оплаквания на подлостничитѣ народи.

Поробенитѣ националности основателно сж загубили всѣко доверие. На тѣхъ превстои тежката борба да извоюватъ своитѣ права и свободи, като хора на тая земя. За тѣхъ не остава вече други изходъ освенъ да се организиратъ и федериратъ въ името на единъ идеалъ, въ единъ международенъ колективенъ институтъ, който отъ името на четирисестъ милиона обезправени човѣшки тѣла да приказва предъ обществената съвестъ въ Европа. Тѣ трябва да създадатъ единъ свой микростаренъ парламентъ, въ който да се разглеждатъ, обсъждатъ и взематъ решенията на всички спорове, които общи както и различитѣ за тѣхното приеждане за правилното и сполучно развитие на народитѣ. Този парламентъ, както казваше Максимилианъ Хардипъ, ще биде не истиненъ и нелегаленъ, но той ще биде истинно естественъ. Нека близкитѣ и средни организациони и подлитни националности на Балканитѣ, които най-много сж страдали и продължават да страдатъ да дадатъ първия примѣръ. Други из-

Ново съчинитѣ Общомински Мѣсто

Назначено на почетнѣ При столпната община е назначено комисия въ съставъ г. Теодосий Кичевъ, г. Стайкова и г. Хр. Стояковъ, които ще се занимава съ изработването на окончателенъ проектъ за унификация на договоритѣ за Общомински Мѣсто. Въ вторникъ сж сжизности се върва, че той проектъ ще биде готовъ, следъ което ще биде предаденъ на парламентарната комисия, а следъ това ще биде внесенъ въ Народното събрание. Споредъ проекта предвидено е за бившиятъ едно население съ 75% въ цѣлитѣ на мѣстата, които сж получени отъ столпната община.

Новинитѣ проваля въ Елазъ срѣщу Бонавъ и Кожаръ за шимонитѣ е започнало разглеждането му на 31 я. и Разглежда се при загворени врата

Женитѣ — депутати въ Разградско

Женитѣ депутати които ще взематъ въ нова райстага на Германия средъ изборитѣ на 20 май сж 31. Отъ тѣхъ 19 сж социалисти, 3 центристк., 3 комунистк. и по 2 отъ националистическата, populistката и демократическата партии.

Албанци противъ Гордия и тая аграрна реформа. Вълватъ правни въпроси на агната.

Въ О. Н. въпросътъ за потъкнитѣ права на албанскитѣ малцинства въ Гордия е билъ сложенъ на разглеждане още на 5 т. м. преди всички други въпроси. Албанскитѣ делегати Врioni подкрепилъ деловитото оплакване противъ грцкото правителство, което гсѣ въ името на „обща една справедливостъ“ отмени мититѣ на албанцитѣ и ги дава на грцки бившици отъ Мала Яна. Врioni изтъкваше средъ Съвета на О. Н. за аграрния въпросъ въ Гордия е явна несправедливостъ и потискане на албанското население.

Грцкитѣ делегати Полиети отхвърлил по формали сѣобращени албанскитѣ оплаквания и че никой нѣма право да се мѣси въ вътрешното устройство на единъ държавъ и 2. Съветъ не трябва да обръща внимание на оплаквания отъ малцинствата, защото системата на малцинствата е трайно установенъ режимъ и сж извънъ пределите на общоминското единство.

Съветътъ не взелъ никакво решение, както въобще никогъ не иска да се занимава съ въпроситѣ интересувещи малцинствата. Неговаритѣ и обща полска мръ на Врioni. Работи Запасни да карбони единъ репортеръ по въпросъ за националността и да го представя въ днешната сессия.

И тъй възпукътъ ще преванитѣ върва агната. Та въ Полска нѣма повече отъ десетъ илциона малцинства, спрѣло които се прирва сжизна рениони както и другѣ. Тия хора наистина нѣматъ ни човѣшки смисълъ, ни смръ.

Ромънско-Полски воененъ договоръ

На 6 т. м. сж заключили за Варшавенъ романтикитѣ генерали Мардереро и Саксонскъ за да сключатъ воененъ договоръ. Сключитѣ генерали ще приставуватъ на специално организирани военни демонстрации въ Лембергъ и Краковъ. Готоватъ се за миръ хората

За въстановяванетоъ пострададилтъ отъ землетръсния бившици дирекцията на Общомински Мѣсто отъ 50 жилищитѣ отгнуса въ 10 жилищитѣ лева. Започва приуспаването на Измененото съставно при Максимилианъ започна строежа на на теснилитѣката Димитро-Месерери.

На въиманията на Г. Сирофовъ

По оплакванетоъ изъ Разградско Получили единъ дълъкъ и несполучливъ отъ Разградско, които много дло характеризира безграницно на всички они, които сж се нагрѣбли съ тежката задача около тѣхъ женството.

Инспекторъ по единиятѣ отъ тия мѣста разкрива обещаниятѣ да се разходатъ отъ село на село, да тубятъ времето си направо въ горъ работни сесии, оземляватъ нѣматъ нѣматъ, а на другитѣ даватъ голъ обещания. Това се проява съ месеци. Осми мѣлъ е чиновникъ, които получаватъ добри заплати. Сочатъ се и които некаражи работи по вървѣ на голъ нѣматъ.

Много сърдечното оплакване на кореспондентитѣ показва, че тия нещастници сж въ тия тежки условия, че заслужаватъ по-добро внимание отъ страна на правителството и Дирекцията по настояванетоъ, за да се предупредатъ нежелателни инциденти.

Разводъ на принцеса Елена съ Карола

Жалбата делоприрва Разводитѣ на романтикитѣ Карола сж мислени. Женъ му е поддал жалба предъ апелативния съдъ, съ която иска развода на трагически бранъ съ Карола и отмени тѣ всички неговни върва върва снъ му Матей — великитѣ романтикитѣ краля.

Въ жалбата се прочена на друго, че и принц Карола е изпусналъ и заблѣнилъ въ странство, където се е оцелялъ публично не живѣтъ, който не е свързани съ семейния моралъ.

Карола ще биде повенъ чрезъ държавния вѣкъ съгласно законитѣ срѣмъ да даде отговоръ си. Съ интересъ се очива дали той ще отговори или ще мѣси самъ лично да се представя, което следъ не може да омаже въпроситѣ поетия отъ него ангажиранъ да не се връща въ Ромъния 10 год.

Атентатитѣ въ Италия — ситно Лещина

Срѣбито уместно На 6 т. м. къмъ 10 ч. вечерта вблочно автономия се спрѣла прѣвъ Италия Лещина въ Берлинъ. Возежитѣ се въ автономиятѣ сж повели да хвърлятъ наизвънъ вѣрва вѣщата, отравилитѣ оксидирителни думи по адресъ на Мусолини. Много отъ грезоритѣ на делегатитѣ сж строшени. Инцидентътъ е миналъ така бърже, че подлитката не е могла да се мѣси. Споредъ Матейсъ това се отдало на срѣбитѣ студенти.

Еврейски конгресъ въ Ромъния

Върва се очиръ въ Теришваръ конгресътъ на еврейитѣ отъ Ярава, Блати, Гривони и Мармарощ. Приставаютъ около 150 делегати.

Днешния делегати 1. католическиятъ съ единъ шестиръ на волеи 2. ала религиозна и политическата организация. 2. Образуване на единъ блясъкъ съ израелски съветъ за отстраняване на културнитѣ, економически и политически интереси на еврейството въ Трансилвания и Банатъ. Тая комисия ще работи сжко за обединяване всички еврей въ евреитѣ. Инцидентитѣ които правятъ да плащъ и изживяватъ идеитѣ сж: Берлинъ въ Вену, Бергеръ, Дитъ Гела Сиона, Дръ Арми Кресеръ, Дръ Майеръ съборъ отъ Чехославия, Дръ Вериде и др. Тая комисия обтѣмля конференция по реми други въпроси.

Унгрия противъ О. Н.

Извикането отъ съвета на О. Н. решението отъ м. мартъ за отпѣтието вървѣ на директитѣ между двѣтъ правителства е ситно възбудило мнитѣ унгарски срѣди. Всички местни власти изразили много Унгария да не пусне О. Н. като противогоренъ органъ за побѣдитѣ.

Новото германско правителство

То не може да биде друго освенъ пакъ националистическо и реакционерно. Съциалистическитѣ шефъ Херингъ, Мюлеръ и неговаритѣ се образуватъ коалиционенъ кабинетъ. Социалиститѣ искатъ тѣхъ отъ канцлерския постъ, защото нѣматъ на вътръ работи за Сварията, на финанситѣ за Хилфердингъ и шѣ за портфейла.

Съчинитѣ било дали другитѣ буржуазни партии ще се съгласятъ на толкова много мѣста за социалистѣ. На 17 в. Стреземанъ, който по всѣки вероятности запада и него на въшнитѣ работи замѣнина въ канцлеритѣ.

Вѣчни ли сж договоритѣ

Извадения на Мусолини Въ последната си рѣчь въ вѣщната политика на Италия Мусолини между друго е казалъ че договоритѣ не сж вѣчни, защото иначе тѣ ще поведатъ до непозволително живѣтъ; всички договори за миръ съдържатъ клаузи териториални, финансови, колонизациони и социални, които могатъ да се разклатятъ реванширѣтъ и подобряватъ съобразно съ времето. Тѣй не мислятъ обаче въ Лондонъ, Парижъ и Женева

Процесът на Елзаскитъ автономисти

Чий е Елзасъ? — Ролата на прокуратора. — Жорестъ действувалъ за Елзаската автономия. Цялата на процеса. — речта на Д-ръ Риклинъ

III

Формиранията и канализиранията на борба въ името на автономията обхващала вече успелата на носещата елзаска прогресивна партия на илериалитъ и на комуниститъ. Създаденото лошо стопанско положение съ френското опустошение, които компромитира производнителнитъ фактори и производството, охити тежки социални кризи и безработица. А това още повече улесни задачата на автономиститъ и главнитъ редове академично-революц. и се записала. Правителството въ Парижъ

извършва въ Швейцария, декарпонира и се среща съ подставени лица въ връзка съ самото движение. Той е поставявал най редовно всичкитъ събрания на автономиститъ, и особено интересъ е проявявалъ като въ наречената организация „Statъ rаура“, групи за артефакти, които фронтитъ гълтуваха като неправилни групи. Изпълнителъ така знаята си, тъй демастрира всичко предъ полицейския инспекторатъ и презъ и. деменари и т. п. по наречените постъпати

да арестуватъ

23 души отъ които Д-ръ Ернстъ и други още 6 души успяватъ да избягатъ, а останалитъ рижонданци: Д-ръ Риклинъ старъ 65 год. немцъ, професоръ Жозефъ Росе, Поль Шампъ, Рене Хаусъ, Жанъ Вурцъ, Хенри Соланжъ (хуанкинистъ), съобщителъ Фашкаувъ, Емил Шилдбергъ, полъ Явеша Егеманъ, Егени Коларъ, Шурлеми, Райхсверъ, Шарьеръ, Ваумахъ и Хайлъ — всички биваатъ арестовани, принадлежатъ на равни политически убеждения.

Обвиняватъ ги въ предателство и комплотъ срещу държавната целост, въ първоглавно връзка съ странство главно Германия, съ германското външно и въ и респективно съ и пр. Стрелбата, отъ която сж получавали инструментии и парични средства. Името на последния много често се поминава въ процеса.

Предарителното съобщение дало е въ некроза няколко дни преди законодателнитъ избори. Френската преса на разширята се пълнежъ съ сензитива изъ предврителното следствие, което изблева

да компрометира

рижондантелитъ на автономистичното движение, да ги обвини най-паче, като „предатели, шпиони“ и очевидно ставаше, че някъде бж да се ударе въ свързанъ автономистичното движение върхъ изследването, за да ги направя на действително въ изборитъ.

За неяснота обаче, на френското правителство направяло отивава всички усилия и то постепенно обратни ефекти. Изборитъ дадоха за резултатъ

пълна победа

и терминево на автономистичната идея. Отъ 16 души депутати избранъ въ триетъ парламента въ Елзасъ и Лотарингия 11 взематъ автономиститъ, между които се избиратъ и изборителитъ „активни работници“ и водители на автономиститъ подсъдимитъ Д-ръ Егени Риклинъ и професоръ Жозефъ Росе.

Разглеждането на процеса започна на 1. Май въ съдебната палата въ Колмаръ. Предсратора

дemonстриции и безредности частни и мандрерни отъ рено взематъ уличитъ на града, особено около съдебната палата. Кореспондента на „Le Temps“ описаватъ всичко това, безсима, че на много места тръбало е да се легитимира до които стигне до съдъ. Уличитъ сж били затрупани съ народа, а голъмата съдебна зала се ухвалява тѣсно да побегне журналисти, гости и сви-

детали. Имало на първо линия военни делегати на германски д-ро за О. Н. и много статив керасионденти.

Доказването на подсъдимитъ не е минало безъ инциденти. Гълъпата си акклимира, а публиката въ съдебната зала вълело ги подражава и благопожелала.

Замитникитъ ги посрещатъ на анксиозен гласъ:

— Добъръ денъ скъпий депутате, а публиката вълелора.

Сядатъ се председателствуд отъ Макоеръ, а обвиняемъ прокуроръ Фаустъ. Участватъ 12 души съдебни заседатели. Призовани сж около 300 души свидетели между които се слушаша името

на Стрелбата

покриваното съ вестелъ свързано отъ публиката. Разбра се, че той не се минава, както не се минаватъ профити и високи изчисления, посочени отъ подсъдимитъ.

Председателтъ прави провърия на самоличността на подсъдимитъ и изважа първо Д-ръ Егени Риклинъ:

— Да, немцъ, 65 год. и пр. и Д-ръ Риклинъ изважа — гледа дупелата отъ Ялтварко. Браво, глема въ залата. Председателтъ прави бежика, че забранена въжко уместно удобрително или неудобрително отъ публиката.

Замитникитъ Андре Бертоу отъ Парижкото баро допява:

— Тая манифестация минава въ некроза дните Д-ръ Риклинъ

общо пустатъ

на свобода. Започва четенето на обвинителния актъ. Подсъдимитъ искатъ той да бъде преведен на елзаски езикъ, а законата Бертоу добавя:

— Голъво повече, че вие сте извадени отъ лоялна превод на документитъ.

Председателтъ — Вие ни приписвате заблуждение?... Да, отговори Бертоу и съ подобни неясни преводи се заблуждава общественото мнение и се индентира процеса.

— Но съ таиъзъ тонъ, ако говорите . . . и председателтъ сърдито удри съ ръка по масата.

Замитната поведина въпросъ за възвръщането на

изчезнали отъ дѣлото документи. Поведина спазо въпросъ за лошото третиране на подсъдимитъ сърбитъ които не се и управявалъ режимъ предимно за политически престъпници.

Председателтъ много се сърди зашиваната французина сжкъ, която не бжтъ способни да укрна документи и доказателства. Прочита се обвинителния актъ. Прокуроратъ не пропусна да отговори на адвокатъ Бертоу по третирането на подсъдимитъ, които осемъ години били компромирани противъ държавната сигурностъ и въпреки това сж имали истинско свобода да се спонжуватъ съ защитата си.

— Да отговори Бертоу. политиката

не може да се мисля

на приключенето. Приключна се установяването самоличността на подсъдимитъ и се провърява при съдебнитъ. Когато се поминава името на агентъ-прокуратора Рилъ публиката рижки отъ недоуменосте, счяватъ го авторъ на цялата тая процесъ.

Значна размята на подсъдимитъ. Първъ е Д-ръ Риклинъ. Председателтъ заявява въпросъ.

— Вашитъ родители сж женени на 1861 год. и сж по произходъ французини.

— Моя роля, моя началото си омае отъ тридесетгодишната война.

— Вие сте следвали въ Фрибургъ, влизали сте въ единъ студентски клубъ не честата и двадесетъ лети сте се били на дуелъ.

— Да, защото брачките честота си. Но по-добъръ оставате не само да говоря, обаче вие сте не изпитани, че биващо шее говоря защото отъ индикента който имате съ единъ автономистъ, отъ ударъ възъ заблужбитъ малко отъ способността си да помня и говоря съ мнжнитъ.

— Ако азъ се занимаватъ съ политика започва Д-ръ Риклинъ, то е по наследство. Моятъ родителъ бжтъ стари републиканци и отъ тогава азъ бжтъ наляжани отъ индикента

свободата и независимостта.

— Да стана автономистъ, то ва дължа на моето пребиваване въ Бавария. Въ бжтъ въ политиката, азъто имаше за целювме лича които искаха да оставатъ господари у себе си. Като се върнахъ въ Елзасъ, работиха повъ административа на онова що възвръщитъ отъ Бавария, толкова повече, че елзаската буржуазия се бжше продала на германцитъ, както сжга на французкото правителство.

Настоява смущеное въ залата. Едни рижоплескатъ другия се възмудваватъ.

Д-ръ Риклинъ продължава. Тая първо време за възвръщане на елзаскитъ идеи, азъ намирахъ другаря въ лицето на дребито духовенство. И азъ рижихъ въ себе си да стана промощъ на автономизма.

Елзасъ на елзасци.

Азъ устояв на паролата. И като имашъ на Демонери, като председателъ на комитетъ въ Елзасъ и Лотарингия и като депутатъ въ Рейхстагъ азъ се борехъ за автономизма на Елзасъ частъ отъ, които реализирахъ презъ 1911 г. Но това ми струваше и доста силно. Трѣбваше да бягамъ въ Белгия. (Настоява движение между съдебнитъ).

Трѣбало ли да спра? — Забелязва Д-ръ Риклинъ отъ това движение не следитъ.

Азъ стъпъ дошълъ тука да се отбрънчаватъ срещу окръбленостъ и свобода. Азъ исканъ да изпаля отъ тука съ административа гласъ. Азъ го дължа на своитъ избиратели. Длъжа да кажа, че азъ не бжтъ толкова неясно предвѣдватъ отъ германското правителство, съ които отъ френското се спонжватъ идеи.

— Следъ франнфурскитъ миръ (1871) за насъ не оставаше освенъ да поспитие силнитъ си на борба за автономизма. Имие извоювахме на 1911 г. Конституция, но не тая която ние искаме — Суверинитета не ни се

господари. Всичко дѣло отъ имперского гласъ.

— Ние процлжвахме на бата

за независимостъ

Отказвахъ декорацията на Чернакото германитъ. Ние ставахме франко-германитъ за миръ, които на 1911 г. азъ имаше стария кофрета въ Бергъ. Азъ и кашеи Хенри бжше тая, като да гати отъ Елзасъ. Въ тая избрани за подпредседатели на конференцията. Втретията френцици се състоя въ Боннъ на 1914 г. Съидитъ имаше съжтаваха: Председателъ и Жорестъ и Огансъ. Жорестъ говори и отъ тая стана за реализирани на автономизма по тулпътъ на дѣлнитъ конфедерирани автономистъ германската импликация стана въ „L'Humanite“ отъ потвърдава това (сочитъ) отъ дѣлните следната конференция въ Лионъ, но кой избраватъ съидитъ ша не действително казвамъ трагиченъ случай.

— Въ Рейхстагъ ние сж имашеи Хенри бжше депутатъ. На насъ гледаха като на чужденци, защото всички имаше бжше

втретията германизацията на Елзасъ.

— Презъ войната бжше на каръ въ армията и като депутатъ сжтъ издължавали бжтъ дѣлните на което тая бжше имаше.

— Втретията имаше презъ дѣлата, че вие сте изважали телеграмна до председателъта Райстагъ, че самителитъ сж отстъпватъ си отъ идеите гласувате за военитъ индикенти?

— Да, които спонжватъ отъ пресите. Такава телеграмна отъ отпращихъ, но трѣбало да кажа, че ако азъ бжтъ имаше да направя това, азъ

дълга ми налагаше.

Но за това ми искатъ да се осмислятъ? Нима да помняме имаше задълженитъ на германски граждани и трѣбваше да ги изпитане, както и тежки да сж тая. А като азъ се научахъ, че германски войници сж вършани жестокости въ Елзасъ, дискали писмо на 31. Юни, 1914 год. на най-паче, съ което протестирахъ.

— Както казахъ азъ успявахъ и на френския войници. Имаше белоастротени писма, които сжтъ проломитъ нима дѣлното.

Председателтъ търси отъ нима писма, но не намира. Тогава адвокатъ Бертоу глгва:

— Има ли списъ на документитъ кавъ дѣлото?

Настоява ново смущеное. Председателтъ — Длъжа наречаната да се търсятъ „Alexandre Muzel“ — Мюзелъ кжсно сж тия наречаните, защото сжмо отъ елзаскитъ имаше редъ се прави капиталитъ тука и гради обхващане да се искъ обхващането на елзасъ, което

— Ние на искаме нимаго 11 обхвнитъ, отговори председателъ.

— Обхващатъ не, продължава Д-ръ Риклинъ, че сжтъ били отговорнитъ на желанието, който е искалъ разрешително да отиде въ окупирани дѣла и дискали сжтъ да остане на фронта. Тая отговори, да,

